

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200984
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8418200984.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO : 53 255 739, proti žalovanému T. za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného: JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom M. Flengera 4, Nové Zámky, o zaplatenie 5000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Náhradu trov konania žalovanému nepriznáva.
- III. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný veriteľ podal dňa 27. 04. 2018 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 5 000 eur, dlžného úroku z istiny v sume 5 044,14 eur, zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 5 000 eur od 01. 04. 2018 do zaplatenia, úroku omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 000 eur od 01. 04. 2018 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 54,61 eur a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 11. 08. 2014 pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere - dobrápôžička č. 1418438478 a jej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalovanému peňažné prostriedky podľa zmluvy. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti splátok dohodnutou v zmluve. Žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok iba čiastočne. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Toto právo si žalobca uplatnil. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. V zmysle zmluvy žalovanému vznikla povinnosť za poskytnutý úver zaplatiť úroky vo výške 25,12 % ročne. V zmysle obchodných podmienok, v prípade ak sa úver stal predčasne splatným ku dňu 10. 07. 2015 a žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V konaní si žalobca uplatňuje aj voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania. Dátum úročenia je od 01. 04. 2018, t. j. od dátumu nasledujúcemu po dni vystavenia listiny- Aktuálny stav úveru zo dňa 31. 03. 2018.

2. Na výsluchu konanom dňa 26. 09. 2018 žalovaný požiadal, aby súd do konania pribral osobitný subjekt, občianske združenie, ktoré by vystupovalo na strane žalovaného ako slabšej procesnej strany v spore. Súd uznesením zo dňa 01. 10. 2018, č. k. 8Csp/67/2018 - 66, pribral do konania osobitný subjekt, občianske združenie, Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 16. 01. 2019, č. k. 8Csp/67/2018 - 85, ktorým žalobu zamietol, žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením zo dňa 19. 09. 2019, č. k. 15Co/41/2019 - 152 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu 1. inštancie na ďalšie konanie.

4. Počas odvolacieho konania bol súdu dňa 07. 06. 2019 doručený návrh právneho zástupcu spol. Poštová banka, a.s., ktorým požiadal o zmenu účastníka na strane žalobcu. Uznesením č. k. 8Csp/67/2018 - 157 zo dňa 03. 12. 2019 tunajší súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu a to na spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o úvere - dobrápôžička z 11. 08. 2014, obchodnými podmienkami žalobcu pre úver, sadzobníkom poplatkov žalobcu, aktuálnym stavom úveru ku dňu 31. 03. 2018,, výzvou na splatenie zo dňa 24. 06. 2015, výzvou na úhradu zo dňa 10. 07. 2015 -zosplatnenie úveru, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami osobitného subjektu, , výsluchom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci.

6. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 11. 08. 2014 Zmluvu o úvere - dobrápôžička č. 1418438478. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5 000 eur. Výška úrokovej sadzby bola 25,12 %. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 120 eur, vrátane poisťného. Splatnosť prvej splátky bola dňa 15. 09. 2014 a poslednej dňa 15. 08. 2024. Výška RPMN bola 28,22 %, priemerná RPMN bola 17,94 %. Celková výška nákladov nebola uvedená. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bola 13 566,56 eur.

7. Podľa bodu 3.1. Zmluvy; ZoÚ vzniká Poštovke záväzok poskytnúť Klientovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených Poštovkou, do výšky uvedenej v ZoÚ, Poštovka poskytne Klientovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov Poštovky. Poskytnutím prostriedkov zo ZoÚ vzniká Dlžníkovi a Spoludlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace Pohľadávku banky (vrátane úrokov, Poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle OP.

8. Podľa článku 5. bod 5.7., 5.8., Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, Banka úročí úver dohodnutou úrokovou sadzbou. Ak je dlžník v omeškaní so splácaním úveru, banka dlžné sumy úročí dohodnutou úrokovou sadzbou, ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to až do času úplného splatenia omeškanej sumy. Splatením úroku z omeškania nie je dotknutý nárok banky na náhradu škody, ktorá je vznikne porušením povinností vyplývajúcich zo zmluvy zo ZoÚ, z OP alebo VOP. V prípade, že sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.8 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka samu bude úročiť zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania.

Podľa článku 6. bod 6.1. Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, Dlžník sa zaväzuje splácať poskytnutý úver v pravidelných anuitných splátkach, zahrňujúcich splátku istiny a úrokov.

Podľa článku 6. bod 6.8. písm. a) b) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, ak : dlžník je v omeškaní čo i len jednej dohodnutej splátky alebo jej časti /alebo porušil akékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP/, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka /spoludlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/ spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní

9. Podľa Sadzobníka poplatkov Poštovej banky a.s., výška poplatku za 1. upomienku po omeškaní splátky je 9,96 eur, výška poplatku za 2. Upomienku po omeškaní splátky je 24,90 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom - pôžička na bývanie je 3,32 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom - pôžička na bývanie je 2 eurá.

10. Vo výzve na splatenie dlžnej sumy zo dňa 25. 06. 2015 žalobca žalovanému oznámil, že podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných a neuhradil svoj záväzok v sume 971,11 eur. Zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru, nakoľko ku dňu 23. 06. 2015 je viac ako 3 mesiace v omeškaní.

11. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10. 07. 2015 žalobca žalovanému oznámil, že nakoľko svojim konaním podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa jeho úverová pohľadávka k 10. 07. 2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovala k tomuto dňu bola nasledujúca: dlžná istina - 5 000 eur, úrok - 931,98 eur a poplatky za upomienky - 39,61 eur, poisťné vo výške 15 eur, spolu dlžná suma bola 5 986,59 eur. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

12. Z aktuálneho stavu úveru žalovaných ku dňu 31. 03. 2018 sa uvádza, že poskytnutá výška úveru bola 1 000 eur, vyčerpaných bolo 5 000 eur, splatených 0 eur, mimoriadne splatené 0 eur, možnosť čerpať 0 eur, nedočerpané 0 eur, celková istina 5 000 eur a čakajúce úhrady 0 eur.

13. Z tohto výpisu z časti „Zaplatené splátky“ súd zistil, že žalovaný v období od 11.08.2014 do 31.03.2018 uhradil Poštovej banke a.s. spolu sumu 230 eur (dňa 15.09.2014 v sume 115 eur, dňa 20.00.2015 v sume 115 eur)

14. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 03. 04. 2020 uviedol, že celá pohľadávka vyplýva z predloženej listiny - Aktuálny stav účtu. Medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5 000 eur. Dňa 06. 05. 2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku z úveru vo výške 12 027,08 eur, ktorá pozostávala z istiny 5000 eur, úrokov vo výške 6 672,47 eur, poplatkov 354,61 eur v súlade so Zmluvou o postúpení pohľadávok. Žalovaný čerpal z úveru peňažné prostriedky vo výške 5 000 eur a uhradil sumu 125 eur. Z týchto úhrad nebola na istinu započítaná žiadna suma, na riadny úrok bola započítaná suma 115 eur a na poplatky suma 10 eur. Výzvou zo dňa 03. 12. 2015 vyhlásil pôvodný veriteľ predčasnú splatnosť úveru, pričom k tejto skutočnosti došlo oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03. 12. 2015. Žalobca resp. jeho právny predchodca by nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenia. V zmysle uvedeného pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 03. 12. 2015. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynula dňom 04. 12. 2018. Keďže žaloba bola podaná dňa 31. 03. 2018 nemohlo dôjsť k premlčaniu. Ďalej uviedol, že z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky § 53 ods. 9 OZ. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 10.07.2015 upozornil, že si toto právo uplatňuje. Žalobca zároveň žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovaním vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru (napr. výzva o dňa 24. 06. 2015, ktorej odoslanie preukazuje priložený podací hárok), pričom vo výzvach žalovaného upozorňoval na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie týchto výziev, nakoľko postupca v podaní zo dňa 10. 07. 2015 dodržal všetky zákonné náležitosti § 53 ods. 9 OZ. Ešte uviedol, že poštový podací hárok dostatočne naplňuje požiadavku podľa § 53 ods. 9 OZ, nakoľko jednoznačne preukazuje snahu postupcu vyzvať žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Skutočnosť, či reálne dôjde k doručeniu zásielky, je pre posúdenie naplnenia zákonných požiadaviek podľa § 53 ods. 9 OZ, bezpredmetné. Preto na podanej žalobe trval v celom rozsahu.

15. Osobitný subjekt vo svojich vyjadreniach poukázal na ust. bodu 6.8 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, ktorý hovorí, kedy je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Mal za to, že toto ustanovenie je vo viacerých smeroch v rozpore s § 565 OZ, ktorý nehovorí o predčasnej splatnosti, ale o práve veriteľa žiadať zaplatenie celého úveru pre neuhradenie niektorej splátky. Poukázal na dôkazy, ktoré žalobca predložil a to Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 24. 06. 2015, ktorý podľa jeho názoru žalovanému doručený nebol, nakoľko z podacieho lístku, ktorý pôvodný veriteľ doručil súdu nevyplýva doručenie písomnosti. Doručená bola iná písomnosť, a to písomnosť zo dňa 10. 07. 2015, ktorým bol zosplatený úver, nakoľko k nej pôvodný žalobca priložil aj doručenkú. Nakoľko žalovaný výzvu, ktorou mal byť upozornený na možnosť predčasného zosplatenia neprevzal, mal za to, že nedošlo v roku 2019 k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal dôvodnosť viacerých poplatkov, ktoré rozpísal

vo svojom vyjadrení. Zároveň mal za to, že zmluva neobsahuje náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods. 2, čo má za následok, že úver je podľa § 11 bez úrokov a bez poplatkov. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca sa v podaní venuje aj otázke premlčania s tým, že právo žalobcu premlčané nie. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd žalobu zamietol. Uplatnil trovy konania.

16. Právny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5 000 eur s tým, že boli dohodnuté podmienky splácania tohto úveru, ktoré žalovaný akceptoval. Žalovaný uhradil z celkovej dlžnej sumy 125 eur, vo zvyšnej časti nesplnil svoje záväzky zo zmluvy. Žalovaný tvrdenia žalobcu o týchto skutočnostiach žiadnym spôsobom nespochybnil a nevyvrátil, že by úver splatil vo vyššej výške, ako je uvedené žalobcom. Ako to vyplýva z písomného podania PZ žalobcu, tejto sumy 125 eur boli započítané platby na úroky za poskytnutie úveru a na poplatky vyúčtované bankou v súvislosti s poskytnutým úverom. Z tohto dôvodu žalobca trval na žalobe v celom rozsahu, nakoľko žalovaný svoj záväzok nesplnil ani po podaní žaloby. Žalobca je toho názoru, že pohľadávka bola uplatnená riadne a včas. K podaniu žaloby došlo v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorej začiatok začal plynúť dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a je toho názoru, že k premlčaniu pohľadávky nedošlo. Žalobca je tiež toho názoru, že boli splnené všetky podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu, a teda je v tejto veci vecné aktívne legitimovaný.

Čo sa týka doručenia výzvy zo strany osobitného subjektu, poukázal na skutočnosť, že žalobca je toho názoru, že sa nejedná o účinné popretie týchto skutkových okolností a že tieto skutkové okolnosti a tvrdenia môže poprieť jedine žalovaný, ktorý ako jediný môže vyvrátiť alebo potvrdiť, či písomnosti banky mu boli alebo neboli doručené. Zo strany žalovaného k popretiu týchto skutkových okolností nedošlo. V súvislosti s tým poukázal napríklad na uznesenie KS v BB z 21. 10. 2020 sp. zn. 43CoCsp/40/2020, v zmysle ktorého pokiaľ strana, resp. žalovaný, nepoprie skutkové tvrdenia žalobcu, považujú sa tieto za nesporné, pričom ust. § 151 CSP platí aj v prípade sporov s ochranou slabšej strany. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že žalovanému boli doručené výzvy banky a spotrebiteľ toto tvrdenie nepoprel, súd je povinný vychádzať zo skutkového zistenia, že upomienky a výzvy banky žalovanému doručené boli. Súd taktiež nemôže poprieť toto tvrdenie žalobcu, nakoľko v zmysle ust. CSP v rámci prostriedkov na ochranu spotrebiteľov mu toto neprináleží. S poukazom na tieto skutočnosti mal za to, že uvádzané skutkové tvrdenia popreté neboli, uplatnenú pohľadávku preukázal riadne čo do dôvodu a výšky a preto žiada súd, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu žiadal priznať náhradu trov konania.

17. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere dobrápôžička, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

23. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 5 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120

splátkach po 120 eur. Žalovanému bola celkovo poskytnutá čiastka 5 000 eur a uhradil celkovo sumu 230 eur (podľa prehľadu úhrad splátok).

25. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne žalobca oznámením o okamžitej splatnosti vyhlásil splatnosť celého úveru, a to podľa výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10. 07. 2015, k dátumu 10. 07. 2015 sa pohľadávka žalovaného stala predčasne splatnou (žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že pohľadávka sa stala splatnou dňa 03. 12. 2015, avšak žiaden listinný dôkaz o tom nepredložil, súdu naopak bola predložená aj opakovane výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10. 07. 2015, podľa ktorej sa pohľadávka stala splatnou dňa 10. 07. 2015). Zároveň v upozornení - výzve na splatenie dlžnej sumy zo dňa 24. 06. 2015 uviedol, že pohľadávka banky je ku dňu 23. 06. 2015 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 971,11 eur, teda žalovaný bol k tomuto dátumu v omeškaní viac ako 3 mesiace. Keďže zmluva bola uzatvorená dňa 11. 08. 2014 prvá splátka bola splatná dňa 15. 09. 2014 a ostatné k 15-temu dňu v mesiaci.

26. Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka).

Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhuje aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t. j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v prvom rade v danom spore skúmal, či voči žalovanému v konaní nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná na tunajšom súde 25. 04. 2018, o čom svedčí elektronická doručka (nie dňa 31. 03. 2018, ako uviedol žalobca vo svojom vyjadrení).

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v bode 6.8 písm. a) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, Poštovka je oprávnená podľa písm. a) vyhlásiť úver za predčasne splatný a ktorý v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo

dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamena, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

29. V prerokovanej veci bol priamo Zmluve o úvere - dobrápôžička, dohodnutý termín splatnosti splátok, a to ako dátum ďalšej platby k 15.dňu v mesiaci. Podľa tvrdenia žalobcu, celý dlh zosplatnil ku dňu 10. 07. 2015. Právny predchodca žalobcu vo výzve na úhradu dlžnej sumy z 10. 07. 2015 presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 15. 04. 2015, tak ako to vyplýva z upozornenia zo dňa 24. 06. 2015, kde je uvedené, že ku dňu 23. 06. 2015, je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, teda žalovaný bol v omeškaní s platením splátok viac ako 3 mesiace. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 15. 04. 2015, keďže od jej splatnosti do 10. 07. 2015, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Žalobca toto právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokovanej veci išlo o splátku splatnú 15. 04. 2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 15. 04. 2018. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až 25. 04. 2017, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. V konaní bola vznesená námietka premlčania, preto sa ňou súd musel zaoberať.

30. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018: „V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bolo dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom tak, ako to uviedol súd prvej inštancie ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci rozhodujúce.“

Súd poukazuje na obdobný právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo 21. 09. 2017, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6Csp/263/2017 z 28. 02. 2018,

Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 z 21. 09. 2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 z 20. 02. 2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 z 15. 05. 2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018 z 31. 01. 2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 z 28. 01. 2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 z 26. 03. 2019.

31. Nakoľko v danom spore vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca v konaní voči žalovanému uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je premlčaný a tento už nemožno vymáhať a to ani v súdnych konaniach, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd sa už aktívnou legitimáciou nezaoberal, nakoľko by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, čo vzhľadom na premlčaný nárok už nie je účelné.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal. Zároveň bol do konania strane žalovaného pribratý osobitný subjekt a ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Tento osobitný subjekt vystupoval na strane žalovaného, teda úspešnej strany sporu, preto súd priznal osobitnému subjektu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

33. Súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/141/2019 zo dňa 28. 09. 2020, rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/246/2017 zo dňa 18. 06. 2020.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.